

పెదబొండా యి

మూడుమొగాల నళిగాడు నాకన్న ఆర్పెల్లు సీనియరు. కంపెనీ పుట్టి నప్పట్నుంచీ కంపెనీ కనిపెట్టుకున్నాడు. కొంచెం తమాసా మనిసి. రోసంతో ఏందైనా మాట్లాడుతుంటే మూడుమొగాలతో మాట్లాడు తాడు. మేమంతా అడ్పి మూడుమొగాలనే పిలుస్తాం.

కల్వీన్ ఓటలులో కూకున్నాం మేం ముగ్గురం. మూడోవాడు యారను కున్నారే? నక్కాయిగాడే. అడ్చి నక్కాయని యెందుకు పిలుస్తాం అంటే, ఆ కత తరువాత సెపుతారే!

“పెదబొండాాయిగాడికి దునియాలో సంగతులన్నీ తెలుసు” అన్నాడు మూడు మొగాలు. అంటూ లైంజాను తాగేసిన గలాసు తలకిందులుగా పెట్టాడు. మాట్లాడకుండా మేంగూడా మా గలాసులు తలకిందులుచేశాం.

“పెదబొండాాయి చినబొండాాయిలసంగతి ఇదివరకు సెప్పాను గాదురా అబ్బాయిగారి సుబ్బాయి?” అని నన్ను సూసి అన్నాడు మూడుమొగాలు.

నా కబ్బాయిగారి సుబ్బాయని పేరెండు కొచ్చిందో అవీ సెపుతారే ఓనాడు.

మూడు మొగాలు కుర్చీమీద నేరగిల్లాడు. వత్తగువ్వలల్లే కళ్ళు పెట్టి ఆలోసిత్తూ కూకున్నాడు.

“పెదబొండాాయి సంగతేందిరా—మిలిటరీలో పేరి ఎన్నాళ్ళున్నాడ్రా” అని పుల్లేశాను.

వాడేం మాట్లాడే! వేశ్యతో బల్లమీద తల్లవాయిత్తా “సిన్నపరెడ్డి బంగారుకడ్డి” పాట యీలతో పాడుతూ కర్నాలపాటి దొంకలోంచి ఇంటి కెళ్ళుతున్నాడి మాదిరిగా కళ్ళెగరేత్తుంటే బమ్మపుత్తర కద్దరి ఉన్నాం అని మరిసిపోయాం. కదంతొక్కటంలో కుమ్మరిగాడిదనిగాని పదం పాటలలో పట్నంసాని పక్కపాటగాడ్చిగాని మించేత్తాడు మూడు మొగాల్. మేం గూడా యనకాల సారగిలబడి ఊకొడుతూ ఊరకున్నాం. ఓటల్లో ఓళ్ళిద్దరు మావంక చూత్తూ కళ్ళెగరేశారు. బైట లారీ ఒక టాగింది. ద్రైవరు మాచీక్యం సరాసరి లోపలికొచ్చి “ఏక్ కవ్ చా” అంటూ మూల బల్లమీద

నతికిలబడ్డాడు. మాతో మాట్లాడే- ఓటలాయన కుక్క, మూడుమొగాలపాట
యింటూ అదో మాదిరిగా పెట్టింది మొగం. దాని కళ్ళలో మూడు మొగాల
గాడు ముప్పైమొగాల గాడల్లే కనబడ్డాయేమో.

దళాలున పాట ఆపాడు. మూడు మొగాల మొగం ముక్కాలు
మొగం అయింది. ఓరగా సూత్రా “దాగం యేత్తుండదిరా” అన్నాడు.

“లైమ్ జూసు సెప్పనంట్రా” అన్నాను నేను.

“నీ లైముజూ సెవరికోయి పోదాం పా, * ఖాసియాషాపుకు”
అన్నాడు మూడు మొగాలు.

ఖాసియాషాపులో యెనకయేపున గోనెపట్టాలమీద కూకున్నాం.
ముందర రెండుబుడ్లు, మూడు మట్టిగలాసులు తెచ్చిపెట్టింది ఖాసియాముసల్లి
కలాంచి. కలాంచి కాంచి తల్లి. ఆళ్ళిద్దరి సంగతీ తర్వాత సెప్తా.

ఒక బుడ్డి కాళీ సేళాం. లయను సిగరెట్టు ఎలిగించా నేను. “ఆడి
మొగం రాసన్ సిగరెట్టు ఎవడిక్కావాలా” అంటూ, “ఒసేయి కాంచి ఏక్
విల్లు ప్యాకెట్ లావ్” అని డబ్బు లిచ్చాడు మూడు మొగాలు— మా ఓసీ
ఆడల్లీ రూములో అట్టాంటి గొంతుతోనే డబాయి త్తాడు.

రెండోబుడ్డిలో సగం పంచాం. మూడోబుడ్డి ఆడేరుచేళాం.

“పద్దాలుగేండ్లున్నాడురా మిలిటరీలో” అన్నాడు మూడుమొగాలు—
చిగరెట్టు పొగ ఊత్తూ.

“పద్దాలుగేం డైవడురా—ఏందిరా” అన్నాడు నక్కాయి—మిగతా
అరబుడ్డి ఒక్కమారే పోసుకుంటూ.

* ఖాసీలు అస్సాములో షిల్లాంగు ప్రాంతాల ఒకజాతి. ఇటీవల చాలా
పనికొస్తున్నారు.

మూడో బుడ్డి వచ్చింది. కాంచి పెంపుడుపిల్లి నక్కాయిగాడిజేబులో చాపటిన్ను నాకుతూ 'దునియా అచ్చాపై' అన్నట్టుగా సూత్తోంది.

“పెదబొండాయిగాడు మిలిటరీలో ఎన్నాళ్ళున్నాడ్రా అని అడగలే దంట్లా అబ్బాయిగారి సుబ్బాయి,” అన్నాడు మూడుమొగాలు.

“హా ! ఓహో! నిజమేరా! అసలు అడిసంగతే సెప్పకుంటూ సెప్పు కుంటూ ఏరే యవారంలోకి దిగాం. సరే చెప్పరా!” అన్నాను నేను.

మూడోబుడ్డి ముగ్గురు గలాసుల్లో ఓద్యేసి ఉంకోబుడ్డి అడేరుచేశాం.

“కాసీరా—పెదబొండాయి సంగతేందిరా—దంచై రా—” అన్నాడు నక్కాయి—అడి మూతి పగిలిన మారేడుపండల్లే ఉంది.

“పట్లు తెలికుండా కుస్తీ పట్టకూడవోయి అనేవోడు పెదబొండాయి గాడు” అంటూ బుజాలు సూసుకున్నాడు మూడుమొగాలు.

“పట్లు తెలికుండా కుస్తీపడితే తటాల్ను అవతలాడి సేతుల్లో సిక్కి పోతాం—అట్టాగే జాగ్రత్తగా లేకపోతే మిలిటరీలో గూడా సిక్కిపోతాం. సిసాయి దర్జాపోతుంది” అనేవోడు పెదబొండాయి ఆ రోజుల్లో.

“లాన్సునాయకు డవడం అవీ మొదటి సూసెన— నన్నిపాతంలో సూసెనండీ” అన్నాడు.

“సిక్కురిపోర్టు తీసుకెళ్ళడానికి, దానికి దీనికి లాన్సు నాయకు లేకపోతే ఎట్టారా” అన్నాను నేను.

“అస్సాంలో నక్కవోసకాయలు లేవురా” అన్నాడు నక్కాయి. వాడి జేబులోంచి ఒక చాప టిన్ను తీసి కటకటా నములుతున్నది మూలగా పిల్లి—

ఆ వాసనకు ఉదిరేకం వచ్చినోడల్లే రెండో జేబులోంచి నాలుగు టిన్నులుతీసి ఊడగొట్టి ముందెట్టాడు.

కమ్మనివాసన గుమ్మెత్తిపోతోంది. ఒక్కక్కచే నముల్తున్నాం.

‘నిజానికి సూడరా’ అన్నాడు మూడుమొగాలు. “లాస్సునాయకు ల్లేక పోతే ఎవర్లోంచి నాయకుల్ని సేస్తారు ? అర్థమయిందా ? నిజమా కాదురా ?”

“ఊ—నీ....నిజమేరా !” అన్నాను నేను.

“అంటే ఉంకోమాట సెప్తా సూడు. నాయకు ల్లేకపోతే హవల్దార్ల నెట్లా సేస్తారు? అట్లా అట్లా పైదాకా అంతేగా ? ఆ యవారం అంతా పెదబొండాయిగాడికి తెలుసు—పద్దాలుగేండ్లు సలీసులోపల సిపాయి దర్జా వాదితెట్టలే ఆడు! పొమోషన్ పుచ్చుకోకూడదని శాసనం కట్టుకున్నాడురా . పొమోషన్ అంటే ఆసయ్యం. అంతకన్న ఆసయ్యం ఎర్రపట్టీ ఎం. పీ! లంటే.”

“ఎర్రపట్టీ ‘ఎంపీ’ లంటే ఎండ్రకాయ లంబోళ్ళురా” అనేవోడు పెద బొండాయి. ఈమాట సెపుతూ త్రేన్పాడు మూడు మొగాలగాడు—తుమ్మేడు నక్కాయిగాడు—గూడయదవలు ! బుడ్లన్నీ అయిపాయాయి. రెండు చాప టిన్నులు మాత్రం మిగిలాయి. ఒకదాన్లో ముక్కెత్తుకుంటూ బుసవొదిలాను.

‘అందర్ క్యాచై? కుత్ కుత్తా మరాహువా హై క్యా ? క్యారే ఓ బానన్ ?’ అంటూ బైట్నుంచి ఎవడో మా దగ్గిరి కొచ్చాడు.

అడి సేతిసుట్టూ ఎర్రపట్టీ ఉంచి. ‘అడి తల్లిపాలు రాబందులు పీక. అడు ఎంపీ గాడు.’

అడ్డి సూడంగానే ‘ఒరెయి పెద బొండాయిరా. ఎంపీల్లోకి ఎప్పుడు పోయావురా’ అన్నాడు మూడుమొగాలు.

‘ఎంపీ అయితేనేం మనోడేగా’ అని మా పాకాలు పాకాల్లో కొచ్చాయి.

“పెదదొండాయి! గిద దొండాయినై - ఆర్కి బాస ఉర్పూ—తెలుచా—
 ఈ స్తలం అవుటా బవున్లు” అన్నాడు, పెదదొండాయి—“అడికతే ఇందాక
 ట్నుంచీ ఇంటున్నాం అనే ఇస్వాసం గూడా లేదు—ఎర్రకొమ్మువత్తే ఎద్దు
 గూడా ఏదో కొండమీద ఉన్నట్టుంటుంది గామాల్లా!”

వీడ్చావులేరా అంటూ మిగిలిన చాపటిన్నులు రెండు రెండు చేతుల్లో
 పట్టుకుని పెదదొండాయి దగ్గరికిపోయాడు— బావమరిది దగ్గరి కెళ్ళినట్టుగా
 మూడు మొగాలగాడు.

‘ఉర్పూ మే బాత్ చిత్ కరో’ అంటూ పెదదొండాయిగాడు చైట మొగ
 మెట్టి “నాయక్ హుస్సేనుసాద్ ! ఏ ఆమ్మీకో అరెస్తు కర్నా!” అని చైట
 ఎవరో పలకరించాడు.

‘ఓరి జపాను తొత్తుకొడకా’ అంటూ అడి మొగంమీద ఒకటి వీపు
 మీద ఒకటి చాపటిన్నులు విసిరికొట్టేడు గ్రెనేడు బాంబులల్లే — మూడు
 మొగాలగాడు.

అదే సందుగా ఎనకనుంచి ఎనగ్గా వరుగెత్తాం.

నా కాల్లో ఏదో గుచ్చుకుంది. కుంటుకుంటూపోయి మూలతిరుగుడున
 షాపు ఎనకాల నక్కున్నా.

ముందరగా రోడ్డుమీద విజితేత్తూ పరుగెత్తాడు పెదదొండాయి. అడ్డీ
 చూత్రే తిమింగిలం గుడ్డులోంచి పగుల్చు కొచ్చాడా ఏంటి అన్నట్టున్నాడు.
 రోడ్డంతా అడిమీచి వాసనే!

• పక్కగళ్ళీ లోంచి పరుగో పరుగు నేను. ముల్లువాచి పెదదొండాయి
 గాడి గుండెంతలావై నాసరే— ఎంపీగాడు ఎంటడుతుంటే యెనక్కి తిరిగి
 సూడగూడదురా!

